

Kveldstanker til 12.juni

GLEDER OG TAKKE-REGNSKAP

Det fins ingen små gleder.

”Livet måles ikke i antall åndedrag vi tar, men mer i antall øyeblikk som tar pusten fra oss,” leste jeg nylig som et sitat fra en eldre mann. ”Lev livet til fulle hver dag!” var hans livsmotto.

Og jeg mener han har rett. Det er ikke det viktigste hvor LENGE vi lever, men AT vi lever mens vi lever. At vi våger. At vi velger å våge. For dette handler også om valg.

Vi KAN velge å la øynene hvile på den vesle blomsten midt på stien. Vi KAN velge å utsette noe viktig for det viktigste. Hva det viktigste er? Det må den enkelte finne ut i SITT liv.

Hvis jeg skal bruke meg selv som eksempel, så er det mye som er viktig for meg. Og nå setter jeg opp noen punkter til inspirasjon og repetisjon, i tilfelle det skulle være nødvendig for en leser eller to. En ”huske-å-glede-seg”-liste eller en ”små-gleder-er-aldri-små”-liste:

- Små blomster i et eggeglass.
- Tegning og gåtur/oppdagelsestur med barnebarn og tantebarn.
- Holde kalde hender i mine til de blir varme.
- Bekrefte en medvandrer og si: ”Kjære deg, det er helt i orden at du har det som du har det”.
- Skjære sprø, lunken skalk av brødet til døtre/svigersønner og andre som elsker fersk skalk.
- Ta en ørliten telefonprat med et elsket menneske i en situasjon hvor det egentlig ikke er tid eller anledning.
- Assosiere sammen med en annen og le lenge før vi greier å si: ”Husker du DEN gangen?”
- Sette avleggere som har fått røtter, ned i fersk, fuktig jord.
- Hvile øynene på vakker natur.
- Sitte ved elva/sjøen og HØRE vannet.
- Bli tatt imot av en som forstår når kropp og sinn er glad og sorgtung på samme tid.

Jeg stanser her. Dette var en bitteliten del av MIN liste. Mitt takke-regnskap. De små gleder som gjør at jeg daglig takker min Gud, gang på gang, for alle gleder og velsignelser. Jeg skrev ”små gleder” nå, men det er ikke et riktig uttrykk. For det fins ingen små gleder. Gleder er gleder, og de er alltid store og viktige for den det gjelder.

Og så, til slutt, nevnes de gledene som kan ta pusten fra oss. Det kan gjerne være de som allerede er nevnt. Men det kan også være de som er HELT, helt ekstra. De som kanskje oppleves den ene gangen, de som er våre livs ekstra-under. Nå kan jeg ikke skrive mer, for jeg må takke – for LIVET!

Velsigna helg – med DINE gledesilder.

Helga H.